

Podstawowe Zasady Biblijne

Ofiara w wieku przyszłym

OFIARA ze zwierząt sięga samego początku kontaktów Boga z człowiekiem:

Pan Bóg sporządził dla mężczyzny i dla jego żony odzienie ze skór [dosłownie: ze skóry] i przyodział ich. (Rdz 3,21)

Zaś Abel składał również pierwociny ze swej trzody i z ich tłuszczu, Pan wejrzał na Abła i na jego ofiarę. (4,4)

Niewątpliwie istniały prawa odnoszące się do ofiary w czasach Noego i w okresie patriarchów (Rdz 8,20; 15,9-17). Te prawa dotyczące ofiary zostały dalej rozszerzone w Prawie danym Izraelowi przez Boga za pośrednictwem Mojżesza. Pierwsze siedem rozdziałów **Księgi Kapłańskiej** pełne jest szczegółowych regulacji, które rządziły podejściem Izraela do Boga pod względem ofiar, a rozdział 16 dokładnie wylicza, co powinno być ofiarowane w Dniu Pojednania.

Zapowiedź Chrystusa

Pod wieloma względami ofiary te zapowiadały większą ofiarę Pana Jezusa Chrystusa:

Abraham odpowiedział: «Bóg upatrz sobie jagnię na całopalenie, synu mój». (Rdz 22,8)

Niemożliwe jest bowiem, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy [...] ten przeciwnie, złożywszy raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga. [...] Jedną bowiem ofiarą udoskonalił na wieki tych, którzy są uświęceni. (Hbr 10,4.12.14)

Można by zatem sądzić, że w następstwie doskonałej ofiary Pana Jezusa koncepcja ofiary zwierzęcej nie będzie już cechą charakterystyczną w Boskim zamiarze. Ofiary ze zwierząt składane na mocy Prawa nie mogły usunąć grzechu. Składanie ofiar zwierzęcych zostało zakończone wraz ze zburzeniem świątyni w roku 70 n.e. i nigdy nie zostało ponownie wprowadzone przez naród Izraela – mimo że istnieje on już ponownie od ponad pięćdziesięciu lat. Jakiemu ewentualnemu celowi mogłyby służyć dalsze ofiary zwierzęce?

Dowody z Pisma

Nie może być jednak wątpliwości co do tego, że w Piśmie jest wiele odniesień do ponownego ustanowienia ofiary zwierzęcej w wieku Królestwa. Rozważmy następujące fragmenty:

Albowiem od wschodu słońca aż do jego zachodu wielkie będzie imię moje między narodami, a na każdym miejscu dar kadzielnny będzie składany imieniu memu i ofiara czysta. Albowiem wielkie będzie imię moje między narodami - mówi Pan Zastępów. (Ml 1,11)

Usiądzie więc, jakby miał przetapiać i oczyszczać srebro, i oczyści synów Lewiego, i precedzi ich jak złoto i srebro, a wtedy będą składać Panu ofiary sprawiedliwe. Wtedy będzie miła Panu ofiara Judy i Jeruzalem jak za dawnych dni i lat starożytnych. (3,3-4)

Wszyscy ci, którzy ocaleją spośród wszystkich ludów, biorących udział w wyprawie na Jerozolimę, rokrocznie pielgrzymować będą, by oddać pokłon Królowi – Panu Zastępów – i obchodzić Święto Namiotów. (Za 14,16)

Cudzoziemców zaś, którzy się przyłączyli do Pana, ażeby Mu służyć [...] przyprowadzę na moją świętą górę i rozweselę w moim domu modlitwy. Całopalenia ich oraz ofiary będą przyjęte na moim ołtarzu, bo dom mój będzie nazwany domem modlitwy dla wszystkich narodów.

(Iz 56,6-7)

Zaleje cię mnogość wielbłądów – dromadery z Madianu i z Efy. Wszyscy oni przybędą ze Saby, zaofiarują złoto i kadzidło, nucąc radośnie hymny na cześć Pana. Wszystkie stada Kedaru zbiorą się przy tobie, barany Nebajotu staną na twe usługi: podążą, by je przyjęto na moim ołtarzu, tak iż uświetnią dom mojej chwały.

(60,6-7)

Z kontekstu tych fragmentów jasno wynika, że muszą one odnosić się do czasów Królestwa. Na przykład, jakkolwiek prorocstwo z **Księgi Izajasza 56** znalazło wstępne spełnienie w czasach Ezechiasza, zacytowanie tego fragmentu przez Jezusa w **Ewangelii Marka 11,17** pokazuje, że będzie ono miało również przyszłe spełnienie.

Nie odnieśliśmy się jeszcze do ostatnich dziewięciu rozdziałów prorocstwa **Księgi Ezechiela**, które bardzo szczegółowo opisują przyszłą świątynię i działalność kapłanów i lewitów składających w niej ofiary. Nie ma wątpliwości, że język **Księgi Ezechiela 40-48** jest cytowany w **Apokalipsie 21** i odniesiony do miasta – społeczności, która gdzie indziej opisana jest jako oblubienica Chrystusa. Jednak to duchowe odniesienie nie neguje faktu, że kilka innych ustępów zacytowanych powyżej wymaga, żeby w wieku Królestwa istniało centralne miejsce kultu i że oddawanie czci w tym miejscu będzie obejmowało składanie ofiar ze zwierząt.

Dlaczego tak właśnie ma być?

Po co ofiary w Królestwie?

Jezus nakazał, żeby ci, którzy przez chrzest wkraczają do nowego przymierza, łamali chleb i pili wino *na moją pamiątkę (Łk 22,19)*. To cotygodniowe upamiętnienie przypomina omylnym śmiertelnikom o ciele, które zostało wydane w zgodzie z przykazaniem jego Ojca i o krwi, która została wylana, aby możliwe było przebaczenie grzechu i pojednanie z Bogiem.

Ofiara w przyszłym wieku nie będzie zapowiadała ofiary innego Mesjasza. Nie będzie środkiem do uzyskania przebaczenia grzechów; to zostało już uczynione na wieki w ofierze Jezusa. Ani też nie będzie to środkiem wprowadzenia innego przymierza; nowe przymierze, o którym mówi Pismo już zostało ratyfikowane przez przelanie krwi Jezusa. Uczynieni nieśmiertelnymi święci w wieku tysiąclecia nie będą mieli żadnej potrzeby składania ofiar zwierzęcych.

Istnieje wszelako jeszcze jedna zasada, na podstawie której przelewanie krwi zwierząt zostanie wprowadzone na nowo w czasach Królestwa. Będzie ono służyło celowi, który dla tych, którzy są w Chrystusie, jest teraz osiągany przez chleb i wino. Będzie to upamiętnienie jednej wielkiej ofiary, która zapewniła zgładzenie grzechu, która wprowadziła nowe przymierze i umożliwiła wieczną sprawiedliwość. Narody, bardziej niż jednostki, jak obecnie, będą musiały być nauczane, że rzeczy te nie dokonały się bez wielkiego kosztu, a ponowne ustanowienie ofiary zwierzęcej w przyszłej świątyni i na wyspach narodów (**Rdz 10,5**) będzie z Boskiego nadania środkiem do przekazywania tych nauk.

Wszystkie cytaty pochodzą z Biblii Tysiąclecia, wyd. IV

Ulotka ta została przygotowana przez redakcję miesięcznika **Testimony** w celu zachęcenia do studiowania biblijnych zasad, zarówno samodzielnie jak i w eklezji. Więcej ulotek z tej serii można znaleźć na stronie polskich chrystadelfian:

www.prawdybiblijne.com